

از بین رفتن موج داستان نویسی خوب با از بین رفتن جایزه‌ها:

جایزه‌های نجات‌دهنده و یک هشدار

داوران چهارمین دوره جایزه «ارغوان» با اشاره به اهمیت جایزه‌های داستان‌نویسی، از تأثیرات کرونا، خانه‌نشینی و فضای مجازی بر داستان و وضعیت کتاب گفتند. حسین سنایور همچنین در خصوص از بین رفتن موج داستان‌نویسی خوب با از بین رفتن جایزه‌ها هشدار داد.

احمد پوری
حسین سنایور
لیلی گلستان

هیات داوران (براساس حروف الفبا)

داوران چهارمین دوره جایزه «ارغوان» متشکل از احمد پوری، حسین سنایور و لیلی گلستان تا چند روز آینده برندگان نهایی خود را اعلام می‌کنند. هیات داوران توسط انتشارات هفت‌رنگ و دبیرری اوژن حقیقی برگزار می‌شود. در این دوره ۶۰۰ نویسنده جوان داستان‌های خود را به دبیرخانه جایزه «ارغوان» فرستاده‌اند. در ادامه گفت‌وگویی را با دو نفر از داوران این جایزه می‌خوانیم.

گروه فرهنگ و هنر - هیات

اگر هنوز داستان‌نویسی ما به‌رغم همه مصائبی که با آن مواجه است، می‌تواند سالی چند کتاب خوب بیرون بدهد و چند چهره تازه معرفی کند، دلیل اصلی‌اش وجود جوایز متعدد داستان کوتاه در دهه‌های ۸۰ و ۹۰ و شاید اوایل ۹۰ بوده است. این جوایز داستان کوتاه نویسنده جوان داستان‌های خود را به دبیرخانه جایزه «ارغوان» فرستاده‌اند. در این زمان رفتن بسیاری‌شان به معنای آن است که آن موج داستان‌نویسی خوب ما دارد از بیسن می‌رود و دیگر می‌ماند هر دهه‌ای دو سه چهره، و بعد از این دیگر با تعداد بالای نویسنده‌گانی که هر سال دو سه نفر از آن‌ها جایزه بگیرند یا کتاب‌شان معروف شود، روبه‌رو نخواهیم بود، مگر این که همین جوایز داستان کوتاه تعدادشان خیلی بیش از آن‌چه بشود که حالا هست.

جووانان در سراسر کشور؟ به نظر من، داستان‌های چهارمین دوره جایزه ارغوان و در پاسخ به این پرسش که آیا می‌توانیم امیدوار باشیم که روندی رو به رشد داشته‌ایم، بیان کرد: هر سال داستان‌ها حرفه‌ای‌تر می‌شوند و من خیلی خوب این روند حرفه‌ای شدن را حس کردم و این باعث امیدواری است که جوان‌ها هر بار با این موضوع جدی‌تر و با وسواس بیشتری روبه‌رو می‌شوند. من قصه‌ها را رو به رشد دیدم و احساس کردم که شرکت در این مسابقه و برنده شدن در آن برای‌شان مهم است، به‌خصوص این که از قصه‌های برگزیده، کتاب منتشر می‌شود و چاپ نوشته در یک کتاب یعنی برآورده شدن آرزوی من نویسنده جوان. بنابراین همه نهایت سعی‌شان را در بهتر کردن زبان فارسی قصه و در انسجام و روند قصه کرده‌اند و این به‌خوبی احساس می‌شود و اصلاً با برخی از قصه‌های دوره اول قابل مقایسه نیست.

سناپور نیز در این زمینه یادآوری کرد: موضوع این دوره جایزه «آخرین سال قرن» بوده که طبیعتاً با کرونا هم گره خورده است. تا جایی که یادم است، اغلب داستان‌ها کم‌بازیا بوده‌کرونا مربوط بوده‌اند. از این جهت در آینده حتماً مرجعی ادبی برای ارجاع به این سال خواهد بود. البته ماجرای اصلی داستان‌ها معمولاً چیز دیگری است و این نشان می‌دهد که وضعیت کرونا، در عین اهمیت، مهم‌تر از مسائل دیگر نویسنده‌گان نبوده است. شاید برای جامع غربی این مسئله اول‌شان بوده، اما به نظر من برای ما نبوده، دست‌کم برای

این داستان‌نویس در ادامه سخنان خود اظهار کرد: اگر مثلاً در آمریکا سالی قریب به هزار جایزه یا بیشتر برگزار می‌شود، ما هم باید حداقل ۵۰ جایزه داستان کوتاه داشته باشیم، اگر می‌خواهیم همچنان داستان‌نویسی‌مان محل بروز استعدادها باشد، و البته با تربیت کتاب‌خوان‌ها در مدراس و دانشگاه‌ها این استعدادها را حفظ کنیم

فرهنگ و هنر

جووانان‌مان نبوده داستان‌ها که این طور می‌گویند. در ادامه، گلستان در پاسخ به این که آیا خانه‌نشینی سبب شده تا جوانان بیشتری دست به قلم شوند و داستان‌های بیشتری نوشته شود، بیان کرد: کرونا باعث شد که به مساله مرگ و زندگی و مشکلات این بیماری فکر کنند و به طبع گاهی هم اتفاق می‌افتد که این فکرها به صورت قصه روی کاغذ بیایند اما این که باعث ترغیب آن‌ها به قصه‌نویسی شود، نه. حسین سنایور هم در این زمینه گفت: اگر بخواهیم بر اساس تعداد داستان‌های ارسالی قضاوت کنیم، باید بگوییم نه، نشده. خانه‌نشینی مثلاً در ترکیه باعث شد کتاب دو برابر سال پیش از آن فروش برود اما در ایران این طور نبوده، چون کرونا همه را شد با وضعیت بد اقتصادی و نگرانی برای آینده و تشدید میل مهاجرت و این چیزها.

پس انگار طبیعتی است که کمتر هم نوشته باشند. سپس لیلی گلستان در خصوص رها شدن برگزیدگان جوایز ادبی اظهار کرد: کار مهمی که جایزه «ارغوان» می‌کند، یکی انتشار کتاب است و از آن مهم‌تر برپایی دوره‌های ورکشاپ نویسندگی است که بسیار مفید است و نویسندگان جوان‌ها می‌توانند از آن‌ها خیلی بیاموزند. هیات انتخاب و داورها همیشه در دسترس‌اند و بعد از جایزه بسیار با ما تماس می‌گیرند و مشورت می‌خواهند. بنابراین بعد از جایزه، آن‌ها راه‌نمی‌کنیم و در کنارشان هستیم. سنایور هم درباره این موضوع گفت: در درجه اول با استمرار و امید به این که این تشویق‌ها ادامه پیدا خواهد کرد و بعد این که، به جز چاپ داستان‌های برگزیدگان (که امیدوارم هم سال تعدادشان بیشتر شود)، کلاس‌های آموزشی بیشتری می‌برای‌شان برگزار شود (چنان که تا حالا هم کلاس‌هایی برگزار شده، شاید دوره‌های مجازی ماهانه برایشان فراهم شود تا با هم ارتباط‌شان حفظ شود، و البته مبلغ جایزه و تعداد برنده‌های آن بیشتر شود. او درباره حضور فضای مجازی در زندگی امروز و تأثیر آن بر گرایش

جوان‌ترها به مقلاتی مانند کتاب‌خوانی و داستان‌نویسی هم توضیح داد: فضای مجازی با همه تأثیرات مثبتی که بر زندگی‌مان داشته، اما این ظرفیت را دارد که ما را به‌خصوص جوان‌ها را کاملاً در خودش غرق کند، آن هم به عنوان مصرف‌کننده، نه تولیدکننده. یا ما را به تولیدکننده چیزهای اغلب بی‌مصرف و سطحی تبدیل کند. به نظر من که گویا چند دهه‌ای است که شیفته چیزهای نو یا در واقع ابزارهای نو هستیم، استفاده‌مان از این ابزارهای جدید، اما اندازه است و به‌ظاهر تا از جهان عقب‌نمانده باشیم و یا گاهی هم به ضرورت‌های فرهنگی، غرق در این ابزارهای نو می‌شویم. و البته جوان‌ها بیشتر، اتفاقی که از آن فروش رابطه ما را با جهان عمیق کند، نگاه‌مان را به عمق اتفاقات و آدم‌ها ببرد و کاری کند تا هم بهتر ببینیم و هم بهتر بشوین و با درون آدم‌ها هم به‌خصوص آشناترمان کند. داستان است. اگر نگران جنبه‌های منفی فضای مجازی هستیم و نگران بسیاری عوامل دیگر، باید کمک کنیم تا همه داستان بخوانند و علاقه‌منان به نوشتن، بنویسند. باید روشن باشد که زمینه‌سازی این کار باید برای جوان‌ها بیشتر باشد و بیشتر نگران آن‌ها باشیم.

گلستان نیز در پاسخ به آخرین پرسش که آیا کنار گذاشتن برگزیدگان دوره‌های قبل، به حرفه‌ای‌تر شدن جایزه کمک می‌کند گفت: کنار گذاشتن برگزیدگان، جای‌بیشتری باز می‌کند برای

موضوع این دوره جایزه «آخرین سال قرن» بوده که طبیعتاً با کرونا هم گره خورده است. تا جایی که یادم است، اغلب داستان‌ها کم‌بازیا بوده‌کرونا مربوط بوده‌اند. از این جهت در آینده حتماً مرجعی ادبی برای ارجاع به این سال خواهد بود. البته ماجرای اصلی داستان‌ها معمولاً چیز دیگری است و این نشان می‌دهد که وضعیت کرونا، در عین اهمیت، مهم‌تر از مسائل دیگر نویسنده‌گان نبوده است. شاید برای جامع غربی این مسئله اول‌شان بوده، اما به نظر من برای ما نبوده، دست‌کم برای جوانان‌مان نبوده؛ داستان‌ها که این طور می‌گویند.

ویروس لعنتی یادشده ولی نه در همه قصه.

سناپور نیز در این زمینه یادآوری کرد: موضوع این دوره جایزه «آخرین سال قرن» بوده که طبیعتاً با کرونا هم گره خورده است. تا جایی که یادم است، اغلب داستان‌ها کم‌بازیا بوده‌کرونا مربوط بوده‌اند. از این جهت در آینده حتماً مرجعی ادبی برای ارجاع به این سال خواهد بود. البته ماجرای اصلی داستان‌ها معمولاً چیز دیگری است و این نشان می‌دهد که وضعیت کرونا، در عین اهمیت، مهم‌تر از مسائل دیگر نویسنده‌گان نبوده است. شاید برای جامع غربی این مسئله اول‌شان بوده، اما به نظر من برای ما نبوده، دست‌کم برای

همنوازی سازهای کوبه‌ای ایران و برزیل

گروه فرهنگ و هنر ششمین قطعه از پروژه موسیقایی «همساز» با همراهی سازهای برزیلی نواخته و هم‌زمان با روز جهانی تنوع فرهنگی، گفتگو و توسعه و منتشر شده است.

حمید قنبری پژوهشگر موسیقی و طراح پروژه «همساز» ضمن اعلام این خبر تصریح کرد: در اجرای این قطعه موسیقایی که از رنگ آمیزی سازهای کوبه‌ای بهره برده است، هنرمند برزیلی الکساندر جوسو، با نواختن سازهای تمبوریم، پاندریرو و کوبی کا با سازهای بندیر و تانگینگ درام همراه پروژه بود. وی درباره ریتم نواخته شده در ششمین قطعه «همساز» اظهار کرد: این ریتم بر اساس ادوار قدیمی اجرا شده و ریتمی ۱۰ ضربی با نام سمعی ثقیل است. در قالب پروژه «همساز»، تاکنون قطعاتی با همراهی سازهای تنبک، ناقاره، دف، پیپا (باستانی کشور چین) و با همراهی پژمان حدادی، وحید الله‌اللهدی، حسین رضایی نیان، پدرام خاوری‌زهینی و ژانو ژوچان منتشر شده است. تمبوریم از جمله سازهای کوبه‌ای طوق دار با قطر ۱۵ سانتیمتر است و با یک دست (معمولاً با دست راست) نواخته می‌شود. پاندریرو ساز ملی برزیل است که به‌عنوان بخشی جادانندی در جشن سالانه ماردی گراس شناخته می‌شود و در تمام سبک‌های موسیقی برزیلی مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین ساز کوبی کا از سازهای اصلی موسیقی سامبای برزیلی محسوب می‌شود. این ساز به دلیل صدای بی‌همتا و پر معنایی که دارد جای خود را در بیشتر ترکیبات ارکستری مثل موسیقی جاز، فیوژن، فانک و پاپ باز کرده است. کوبی کامعمولاً نقش تکنوازی یا فاکت‌های صوتی را به عهده دارد.

آغاز طرح فصلی «بهارانه کتاب ۱۴۰۰» از چهارم خرداد

گروه فرهنگ و هنر - ثبت‌نام کتابفروشی‌ها در طرح «بهارانه کتاب ۱۴۰۰» از سه‌شنبه (چهارم خردادماه) در سراسر کشور آغاز می‌شود. کتابفروشی‌های سراسر کشور می‌توانند از سه‌شنبه (چهارم خردادماه ۱۴۰۰) با مراجعه به سایت tarh.ketab.ir نسبت به ثبت‌نام در طرح «بهارانه کتاب ۱۴۰۰» اقدام کنند. کتابفروشی‌های مشارکت‌کننده در طرح‌های قبلی، برای تأیید شرکت در بهارانه کتاب ۱۴۰۰ نیاز به ثبت‌نام مجدد ندارند و کافی است با مراجعه به پتل کاربری خود شرایط شرکت در طرح را تأیید و اطلاعات خود را کنترل و ویرایش کنند. خانه کتاب و ادبیات ایران با حمایت معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به منظور رونق بخشیدن به بازار کتاب و ترویج کتابخوانی، تسهیلاتی را در قالب یارانه خرید کتاب از طریق کتابفروشی‌های سراسر کشور، مستقیماً به خریداران کتاب پرداخت می‌کند. در این طرح کتابفروشی‌هایی که شرایط لازم را دارا باشند، پس از ثبت نام، می‌توانند کتاب‌های خود را که با شرایط تعیین شده مطابقت داشته باشند به خریداران بفروشند. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای طرح‌های فصلی یارانه نشر طرح‌های فصلی کتاب را آغاز کرده‌در این طرح‌ها کتابفروشی‌ها می‌توانند روی فروش کتاب به خریداران تخفیف بدهند و مبلغ تخفیف داده شده را از وزارت خانه دریافت کنند. در این طرح‌ها که با نام طرح‌های فروش فصلی مشهور شده‌اند، کتابفروشی‌هایی که شرایط لازم را داشته باشند، پس از ثبت نام، می‌توانند کتاب‌های خود را که با شرایط تعیین شده مطابقت داشته باشند به خریداران بفروشند.

روزنامه اقتصاد کیش مشترک می‌پذیره:

۱ ماهه: ۱/۲۵۰/۰۰۰ ریال

۳ ماهه: ۳/۷۵۰/۰۰۰ ریال

۶ ماهه: ۷/۵۰۰/۰۰۰ ریال

یکساله: ۱۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال

مشخصات:

نام شرکت / موسسه / شخص:

نشانی:

تلفن:

تعداد مورد تقاضا:

توضیحات:

۱. هزینه اعلام شده برای ۱ نسخه روزنامه می باشد.
۲. در صورت تغییر محل ، نشانی جدید را به امور مشترکین اطلاع دهید.
۳. تاریخ شروع و پایان دوره اشتراک را برای خود یادداشت کنید.
۴. حداقل دوره اشتراک را برای خود یادداشت کنید.

در صورت عدم دریافت روزنامه سریعاً به امور مشترکین اطلاع دهید . شماره مستقیم امور مشترکین روزنامه ۰۴۴۴۲۳۹۱۰

بلااثره نظرات ، انتقاد و پیشنهادات سازنده خود ما را در این امر یاری نمائید .

ویژه جزیره کیش

«وقت سکوت»

نویسنده:
لویی سارتین سانتوس
مترجم: و نداد جلیلی
نشر چشمه

«مرد گمشده»

نویسنده:
جین هارپر
ترجمه: میثم فرجی
نشر سنگ

گروه فرهنگ و هنر - کتاب

وقت سکوت نوشته لوئیس مارتین سانتوس است که نشر چشمه با ترجمه و نداد جلیلی منتشر کرده است. این کتاب اولین بار سال ۱۹۶۲ منتشر شد و توانست ادبیات اسپانیا را متحول کند. این کتاب خوانندگان تیل اسپانیایی که به نشرهای ساده سروانتس عادت کرده بودند را با زبان و داستانی رو به رو کرد که فقط با آثار جیمز جویس قابل مقایسه بود. این کتاب را «بزرگ‌ترین دست‌آورد اجتماعی رمان اسپانیا» و «رمانی تکرار نشدنی» نامیده‌اند. این کتاب فضایی جدید برای خواننده می‌سازد و با توضیحات و فضاسازی خاص خودش خواننده را تا انتهای خودش همراه می‌کند. نویسنده در زندگی خودش چهار بار زندان را تجربه کرده بود و از همین تجربه در کتاب هم استفاده می‌کند و فضاهای مربوط به زندان را بسیار خوب بازسازی می‌کند.

بخشی از کتاب:

صبح دلچسبی بود، دقیقاً مثل خیلی صبح‌های شهر مادرید که سادگی ظن برانگیز آسمان انسان را به نادیده انگاشتن زخم‌های آشکار زمین اغوا می‌کند.

جمعیت انبوه افرادی از راسته‌های گوناگون شغلی، همه بد لباس و اغلب بی‌آن که ریش‌شان را تراشیده باشند، در خیابان‌هایی که رفقگران تازه شسته بودند‌شان، بر درخت‌های سنگ‌های گرانیتی آورده از کوهستان دور سرگردان بودند که انبوه سنگ‌تراشان خستگی‌ناپذیر به تکه‌های چارگوش بریده بودند‌شان تا بعداً به روشی بفرنج و یا به کار

اظهار نامه اشخاص حقیقی و حقوقی

حسابداری، حسابرسی، بیمه تأمین اجتماعی، خرید و فروش فصلی، مالیات بر ارزش افزود، حقوق و دستمزد

تلفن مرکز: ۰۷۶-۴۴۴۶۱۱۵۱

شرکت آریا اطلس کیش

آدرس: خیابان ساحل بازار دیپلمات طبقه اول تجاری واحد ۱۰۹

تلفن همراه: ۰۹۱۲-۷۰۵۷۱۷۳